

C/2025/4856

29.8.2025

Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1092/2010, (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 806/2014, (EU) 2021/523 og (EU) 2024/1620 for så vidt angår visse rapporteringskrav inden for finansielle tjenesteydelser og investeringsstøtte

(C/2025/4856)

I. INDLEDNING

1. Den 17. oktober 2023 forelagde Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1092/2010, (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010 og (EU) 2021/523 for så vidt angår visse rapporteringskrav inden for finansielle tjenesteydelser og investeringsstøtte (»forordningen«), som sigter mod at lette datadeling mellem europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) og andre myndigheder i den finansielle sektor og begrænse nye rapporteringskrav. Forslaget reducerer også rapporteringshyppigheden for InvestEU-gennemførelsespartnere fra hver sjette måned til én gang om året.
2. Forordningen er baseret på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår foranstaltninger på området for finansielle tjenesteydelser og artikel 173 og artikel 175, stk. 3, i TEUF for så vidt angår foranstaltningen InvestEU (den almindelige lovgivningsprocedure).
3. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse den 14. februar 2024. Den Europæiske Centralbank vedtog sin udtalelse den 21. juni 2024.
4. I Europa-Parlamentet har Økonomi- og Valutaudvalget (ECON-udvalget) hovedansvaret. Europa-Parlamentet fastlagde sin førstebehandlingsholdning den 12. marts 2024.
5. Gruppen vedrørende Finansielle Tjenesteydelser og Bankunionen drøftede forslaget på møderne den 19. februar, den 27. marts, den 2. oktober og den 4. december 2024. De Faste Repræsentanternes Komité godkendte et forhandlingsmandat den 19. juni 2024 og gav formandskabet mandat til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet. På grundlag heraf blev der ført forhandlinger med Europa-Parlamentet og Kommissionen med henblik på tidlig enighed ved andenbehandlingen.
6. De politiske triloger fandt sted den 20. november og den 5. og 17. december 2024. På den sidste trilog, den 17. december 2024, blev der opnået foreløbig politisk enighed mellem fælleslovgiverne.
7. Europa-Parlamentets ECON-udvalg stemte den 19. marts 2025 for den aftalte tekst. Den 21. marts 2025 sendte formanden for ECON-udvalget en skrivelse til formandskabet, hvori hun meddelte, at hun vil henstille til plenarforsamlingen at godkende Rådets holdning ved Parlamentets andenbehandling med forbehold af jurist-lingvist-gennemgangen, hvis Rådet vedtager sin førstebehandlingsholdning i overensstemmelse med den opnåede generelle foreløbige enighed.

II. FORMÅL

8. Det overordnede formål med forslaget er at forbedre, strømline og modernisere rapporteringskravene for at sikre, at de opfylder deres tilsigtede formål, for at begrænse den administrative byrde og for at undgå unødigt overlapning af rapportering for myndigheder og for enheder.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

9. Rådets førstebehandlingsholdning indeholder følgende hovedelementer, som fælleslovgiverne er nået til enighed om:

10. Integreret indberetningssystem: Senest 60 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden udarbejder de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) gennem Det Fælles Udvalg og i tæt samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), Den Europæiske Centralbank (ECB), Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge (AMLA), Den Fælles Afviklingsinstans (SRB), de kompetente myndigheder og andre relevante interessenter en rapport, der fremlægger muligheder for at gøre indsamling af tilsynsdata mere effektiv i Unionen. På grundlag af ESA'ernes sektorspecifikke arbejde med at integrere indberetning skal rapporten indeholde en gennemførlighedsundersøgelse, der vurderer indvirkninger af og omkostninger og fordele ved et tværsektorielt integreret indberetningssystem, og på grundlag af denne undersøgelse fastsætte en køreplan for indførelse heraf. Rapporten skal indeholde a) en fælles dataordbog, herunder et register over indberetnings- og oplysningskrav for at sikre konsekvens, klarhed og datastandardisering, og b) et dataområde for indsamling og udveksling af oplysninger. Under hensyntagen til resultaterne af denne rapport og efter en grundig konsekvensanalyse forelægger Kommissionen, hvor det er relevant og nødvendigt, et lovgivningsforslag for at sikre de finansielle og menneskelige ressourcer og IT-ressourcer, der er påkrævede for at oprette et integreret indberetningssystem.
11. Permanent fælles kontaktpunkt: Kommissionens forslag suppleres af et mandat for myndighederne til regelmæssigt at gennemgå og fjerne rapporteringskrav, der er blevet overflødige eller forældede, f.eks. som følge af øget udveksling af oplysninger. For yderligere at støtte arbejdet med integration af rapportering og med henblik på at fjerne enhver unødvendig administrativ byrde kræver denne forordning, at myndighederne opretter et permanent fælles kontaktpunkt, hvortil enheder kan oplyse om overlappende, overflødige eller forældede rapporterings- og oplysningskrav.
12. Anvendelsesområde for datadeling: Denne forordning inddrager ESA'erne, ESRB, ECB/SSM, AMLA og SRB i anvendelsesområdet for datadelingsordningen og giver en omfattende definition af »andre myndigheder«. Fælleslovgiverne nåede til enighed om, at de nationale kompetente myndigheders deltagelse skal være frivillig. De nationale kompetente myndigheders obligatoriske datadeling som foreslået af Kommissionen blev ikke medtaget, da der var betænkeligheder med hensyn til den potentielle byrde, som dette kunne medføre for de nationale kompetente myndigheder, og manglen på en konsekvensanalyse eller cost-benefit-analyse til at retfærdiggøre en sådan foranstaltning. For at støtte en evidensbaseret tilgang til fastlæggelse og evaluering af EU-politikker bør de nationale kompetente myndigheder dog have mulighed for og tilskyndes til i overensstemmelse med gældende regler at dele de oplysninger, som finansielle institutioner eller andre enheder har rapporteret til dem i overensstemmelse med EU-retten, med Kommissionen.
13. Type af udvekslede oplysninger og betingelser for udveksling af oplysninger: Fælleslovgiverne blev enige om at begrænse oplysningsdelings omfang til det, der følger af anvendelsen og gennemførelsen af EU-retten. Det omfatter derfor både umiddelbart gældende EU-forordninger og national gennemførelse af EU-direktiver. Som i Kommissionens forslag skal den anmodende myndighed i henhold til EU-retten være lovligt berettiget til at indhente de samme oplysninger direkte fra institutionen eller myndigheden. Dette sikrer, at oplysningerne ikke deles vilkårligt, men kun når modtageren ellers ville have ret til at indsamle dem. Den myndighed, der deler oplysninger, skal straks underrette den myndighed eller den finansielle institution, hvorfra den har indhentet oplysningerne, om enhver udveksling af disse oplysninger, medmindre udvekslingen finder sted gentagne gange eller regelmæssigt, i hvilket tilfælde der kun kræves én underretning. Denne forpligtelse gælder dog ikke, hvis de delte oplysninger er blevet anonymiseret, således at ingen person eller enhed kan identificeres, eller hvis de er blevet ændret eller sammenfattet på en måde, der beskytter fortroligheden og personoplysninger i overensstemmelse med EU's databeskyttelsesregler. Endvidere kræves der ingen underretning, hvis underretning af den finansielle institution kan bringe tilsyns- eller afviklingsprocedurer, -tiltag eller -undersøgelser i fare.
14. Aftalememoranda: Myndighederne opfordres til at indgå aftalememoranda for at lette deling af oplysninger indbyrdes. Med henblik på så vidt muligt at fastlægge et enkelt og standardiseret format kan Kommissionen udarbejde retningslinjer for at skitsere hovedelementerne i disse aftalememoranda.
15. InvestEU-programmet: Ligesom i Kommissionens forslag blev fælleslovgiverne enige om at ændre hyppigheden af gennemførelsespartnerens rapportering om InvestEU-programmet fra halvårlig til årlig. Dette skulle gerne mindske arbejdsbyrden for gennemførelsespartnerne, finansielle formidlere, SMV'er og andre virksomheder uden at ændre nogen af de væsentlige elementer i forordning (EU) 2021/523.

IV. KONKLUSION

16. Rådets holdning understreger det vigtigste mål i Europa-Kommissionens forslag og afspejler til fulde det kompromis, der blev opnået enighed om under de uformelle forhandlinger mellem Rådet og Europa-Parlamentet med støtte fra Europa-Kommissionen.
 17. Rådet finder derfor, at dets førstebehandlingsholdning udgør et afbalanceret resultat af forhandlingerne. Når forordningen er vedtaget, vil den yde et vigtigt bidrag til at forbedre, strømline og modernisere rapporteringskravene samt til at mindske de administrative byrder og undgå unødigt overlappning af rapportering.
-